

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi

Balance

Vi blanc 2010

Una persona amb pocs coneixements sobre el món del vi podria estranyar-se pel fet que comentem un vi de l'any 2010, quan les vinyes que tenim més properes encara tenen els raïms verds, estan en procés de maduració i la verema no es farà almenys fins d'aquí a trenta dies en alguns tipus de raïms, i en la majoria dels casos fins al setembre i l'octubre. El vi blanc Balance que comentem és un vi de Sud-àfrica,

de l'hemisferi sud. En aquell indret, com a Sud-amèrica, Austràlia i Nova Zelanda, actualment es troben en ple hivern i la verema es realitza entre març i abril, quan aquí, a l'hemisferi nord, encara és l'hivern o tot just comença la primavera.

El Balance és un vi blanc de Sud-àfrica d'aquest any 2010, d'un bonic color groc molt pàl·lid, com la majoria dels vins blancs joves,

meravellosament equilibrat, divertit i afruitat i amb uns encisadors i persistents gustos de fruita tropical madura. Està elaborat amb un 80% de la varietat Chenin Blanc i un 20% de Colombard, aquesta última una varietat francesa que a Sud-àfrica dona uns vins de taula frescos, amb bona acidesa i delicats aromes. És un vi molt apropiat per a amanides i fruits de mar, o per degustar-lo sol, ben fred, al costat d'una piscina amb unes cloïsses grosses de las Ries gallegues. Preu aproximat: 5 euros. Per a més informació: www.balance-wines.co.za.

Col·leccionisme

Auxiliars de la història

Les targetes postals permeten conèixer molts aspectes del passat

Xavier Romero

Les targetes postals exercien en altres temps, en nombroses ocasions, de petites actes notarial, en deixar constància d'esdeveniments socials, comercials i històrics que, amb el pas dels anys, tant profit aporten ara quan es repassen fets pretèrits i s'estudia la memòria gràfica i documental dels pobles. A principis del segle XX és quan es pot situar l'edat daurada d'aquestes cartolines i petits cartells. Les postals s'usaven tant com a mitjà propagandístic com de relació entre la gent. En aquell primer servei, el publicitari, se solia deixar constància, a més, de molts actes ciutadans del tipus celebracions, efemérides, inauguracions, invitacions, etc. Per tant, aquests efectes poden arribar a resultar unes proves d'època ben fefaents, per la qual cosa la consideració d'auxiliars de la història no és gens exagerada, com tampoc no ho és en el terreny de la numismàtica ni en el de la filatèlia. La targeta representa, entre d'altres coses, una eina del correu, i possiblement l'exemplar postal més complet que es coneix, en afegir-hi als ingredients indispensables d'una carta o missiva, la il·lustració de l'anvers, i en alguns casos, molta informació impresa al revers.

Les targetes postals es converteixen d'altra banda en un bon recurs per als periodistes i historiadors, per als professionals que tracten temes de societat, cultura i història en general,

que poden comptar d'aquesta manera amb un gran suport, tant si són topogràfiques com temàtiques. Aquesta cultura general que proporcionen els efectes postals en totes les seves modalitats facilita d'altra banda que en alguns casos, com es pot comprovar a les exposicions filatèliques d'una mínima entitat, ja siguin competitives com d'exhibició, s'hi arribin a desenvolupar unes veritables tesines, treballs especialitzats i monogràfics que aixequen l'admiraació d'entesos i de profans; amb el mèrit afegit que en moltes ocasions es tracta d'autors –i tal vegada propietaris del material– que són clarament autodidactes, sense formació acadèmica superior. Aquesta circumstància no els hauria de privar de ser considerats com a autèntics historiadors, amb tota la condició d'aficionats que es vulgui, però amb una producció i amb uns resultats certament dignes d'elogi.

Bon nombre d'aquests col·leccionistes de paper imprès no només exposen el producte del seu treball, amb documents originals i d'època a les mans, sinó que solen pronunciar conferències en entitats filatèliques i en altres fòrums, i fins i tot arriben a editar amb molt sacrifici i voluntarisme unes obres que en alguns casos poden convertir-se en manuals, en llibres de text més valorats per cert en altres països amb més tradició i sensibilitat en aquests temes.

Gironins del segle XIX

Tomàs Junoy

Es va llevar a punta de clar. Primer, un xic desorientat, no va saber ben bé on. Va haver de fer memòria i recordar el viatge del vespre anterior, ben carregat de paquets i farcells. En poc temps havia canviat tant vegades de domicili com durant els quaranta anys anteriors. Aquell matí, però, quan va saltar del llit i un paisatge verd i alegre va entrar-li per la finestra a l'obrir-la de bat a bat, va saber que aquell era el lloc on havia de quedar-se per sempre més.

Tomàs Junoy va néixer el 1782 a la Cerdanya. Tot i que algunes fonts indiquen que era originari de Puigcerdà, d'altres es decanten per Alp.

Sigui com sigui, el cert és que Junoy tota la vida va estar vinculat al Pirineu i al sacerdot. El 1796, quan només tenia catorze anys, va ingressar a l'orde dels dominics per seguir el procés de formació i esdevenir monjo. Més endavant va ser nomenat prior del convent de Puigcerdà.

El 1835, però, va canviar la seva vida ja que va patir l'exclaustració ordenada pel Govern de Madrid, que pretenia millorar les finances estatals amb la subhasta de béns eclesiàstics. Aleshores, Tomàs Junoy va marxar a França, però ben aviat es va traslladar a Andorra, per fer-se càrrec de la vicaria d'Anyós, un municipi situat a la parroquia de La Massana.

Segons expliquen alguns testimonis, recollits al Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya de l'agost de 1913, aquest religiós ceretà era un apassionat de la muntanya i li agradava molt fer excursions, que li servien d'inspiració a l'hora de fer els sermons i les prediques entre els creients.

Junoy era un sacerdot amb inquietuds que anaven més enllà dels altars, tal i com ho demostra el fet que, al llarg de la seva vida, va publicar diversos llibres relacionats amb la història i la geografia. Entre el llistat d'obres seves, val la pena citar *Relació sobre la Vall d'Andorra*, on aportava moltes dades sobre el país dels Pirineus. També va signar un *Compendi d'història d'Espanya* i va col·laborar amb el *Diccionari geogràfic universal* dirigit pel professor de la Universitat de Barcelona Bergnes de las Casas.

Tomàs Junoy ja no es va moure mai més d'Andorra, on es va integrar perfectament. Va morir, essent conegut per tothom d'aquell país com el Vicari d'Anyós, l'any 1860, quan tenia 78 anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista